

Arkiv: <arkivID><jplD>
GBNR-244/11, FA-L42
JournalpostID:
Sakshandsamar:
Dato: 17.05.2022

Saksframlegg

Saksnr.	Utval	Møtedato
079/22	Utval for areal, plan og miljø	01.06.2022

**Klage på avslag på søknad om dispensasjon frå plan- og bygningslova (pbl.) §1-8 for oppføring av uthus - gbnr 244/11 Eidsnes indre
KOMMUNEDIREKTØREN SITT FRAMLEGG TIL VEDTAK**

Klagen vert ikkje teke til følge.

Avslag på søknad om dispensasjon frå plan- og bygningslova (pbl.) §1-8, datert 20.01.2022, vert sendt Statsforvaltaren i Vestland for endeleg avgjerd.

Grunngjevinga går fram av saksutgreiinga.

Heimel for vedtaket er forvaltningslova § 33, jf. plan- og bygningslova § 19-2.

Utval for areal, plan og miljø 01.06.2022:

Handsaming:

Framlegg frå Jogeir Romarheim-Krf:

Klage på avslag på søknad om dispensasjon frå plan- og bygningslova (pbl.) §1-8 for oppføring av uthus - gbnr 244/11 Eidsnes indre.

Areal, Plan og Miljø tek ikkje klagen til følge.

Jf. Pbl. § 19-2 finn ikkje APM at fordelane er klart større enn ulempene med å gi dispensasjon for etablering av uthus i området mellom eksisterende hytte og sjø.

APM støtter seg i denne saka til Statsforvalteren sitt utgangspunkt om at tilbygg i strandsona vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg.

APM vil difor stille seg positiv til ein eventuell ny søknad der uthuset er plassert lenger vekk frå sjø enn eksisterande bebyggelse.

Framlegget vart samrøystes vedteke.

APM- 079/22 Vedtak:

Areal, Plan og Miljø tek ikkje klagen til følge.

Jf. Pbl. § 19-2 finn ikkje APM at fordelane er klart større enn ulempene med å gi dispensasjon for etablering av uthus i området mellom eksisterende hytte og sjø.

APM støtter seg i denne saka til Statsforvalteren sitt utgangspunkt om at tilbygg i strandsona vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg.

APM vil difor stille seg positiv til ein eventuell ny søknad der uthuset er plassert lenger vekk frå sjø enn eksisterande bebyggelse.

Saksopplysningar

Eigedom: gbnr 244/11

Adresse: Eidsnesvegen 169, 5913 Eikangervåg

Tiltakshavar/eigar: Marina Patricia Isdal, Johan Hjorts vei 43, 5081 Bergen frå 26.06.2003

Klagar: Marina Patricia Isdal

Saka gjeld klage på delegert vedtak i sak 21/7504, datert 20.01.2022, om avslag på søknad om dispensasjon frå plan- og bygningslova (pbl.) §1-8 for oppføring av uthus - gbnr 244/11 Eidsnes indre.

Vedtaket har følgjande ordlyd:

«Søknad om dispensasjon frå byggeforbodet i strandsona for oppføring av uthus og stupebrett vert avslått. Vedtaket er hjemlet i plan- og bygningslova § 19-2.

Søknad om løyve til oppføring av uthus og stupebrett vert avslått. Vedtaket er hjemlet i plan- og bygningslova § 20-4.

Grunngjeving går fram av saksutgreiinga.»

Uthus med bruksareal (BRA) er opplyst å vere ca. 33m² og bygd areal (BYA) ca. 33,2 m² i tilknytning til eksisterande fritidsbustad. Eksisterande fritidsbustad er opplyst til å vere bygd areal (BYA) ca. 91,2m². Samla BYA er 130,4m² med hytte, bod og pergola i form av transparent tak eller plast/glastak som knyter fritidsbustad og uthus saman. Samla BRA er ikkje opplyst. Tomta er i følge matrikkelen 2392,9m². Tillat grad av utnytting etter gjeldande plan er 25 % BYA og maks 150 m² BRA. Utnyttingsgrad er opplyst til å vere 5,49 % BYA.

Avslaget på søknad om oppføring av stupebrett på svaberg er ikkje påklaga og såleis ikkje ein del av noverande klage om avslaget på søknad om oppføring av uthus. Klagarane grunngjev dette med at stupebrettet kan verke

privatiserande for strandsona.

Statsforvaltaren i Vestland har i sin uttale stilt spørsmål om ein sandstrand på egedomen er lovleg etablert. Det er oppretta eigen sak om sandstranda i sak 22/112 – gbnr 244/11 Eidsnes indre om mogleg ulovleg tilfelle. Denne saka vert følgt opp av avdeling Miljø og tilsyn.

Saka har ikkje vore handsama av APM tidlegare.

Klage

Kommunen har mottatt klage frå tiltakshavar over avslaget på søknad om dispensasjon frå plan- og bygningslova (pbl.) §1-8 for oppføring av uthus og stupebrett - gbnr 244/11 Eidsnes indre.

Klagerett og klagefrist

Som part i saka har man klagerett.

Vedtak i sak 21/7504, datert 20.01.2022 er sendt ut den 21.01.2022. Klagen er datert 11.02.2022 og mottatt innan klagefristen på 3 veker.

Sakshandsamingsfrist

Kommunen sin frist for å saksførebu klagesaka for klageorganet er 8 veker. Saka blir behandla i møte for areal, plan og miljø (APM) den 01.06.2022, og blir ikkje handsama innan fristen. Fristen vert broten med 1 månad og 21 dagar.

Om klagen ikkje vert teke til følgje vert saka sendt Statsforvaltaren i Vestland for endeleg avgjerd så snart møtebok ligg føre, og seinast innan 2 veker etter møtedato. Om klagen vert teke til følgje, vert vedtaket eit nytt enkeltvedtak som partane kan klaga på. Vedtaket skal sendast til Statsforvaltaren i Vestland til klagevurdering.

Planstatus

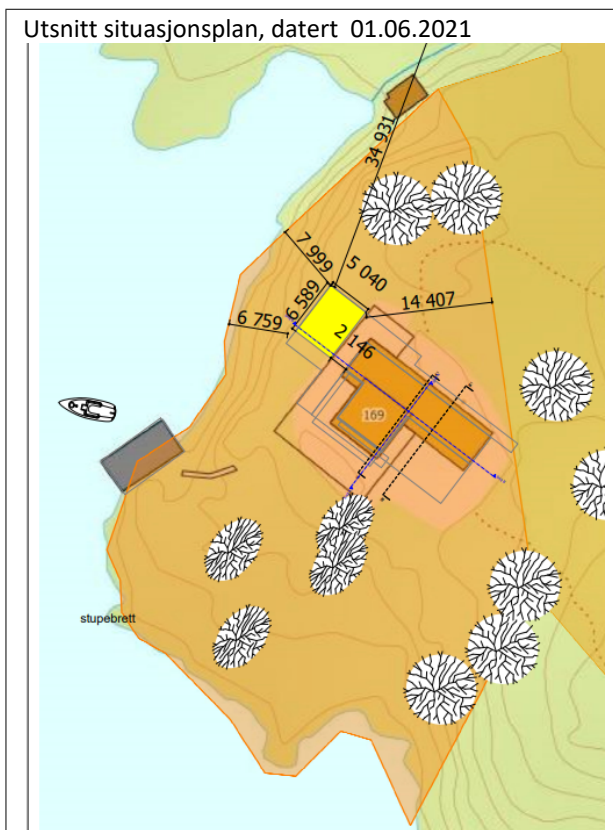
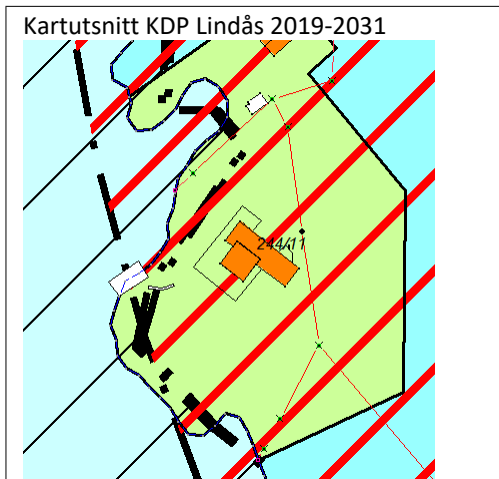
Egedomen ligg i uregulert område innanfor det som i kommuneplanen sin arealdel for Lindås (KDP) 2019-2031er definert som LNF-spreidd fritidsbustad.

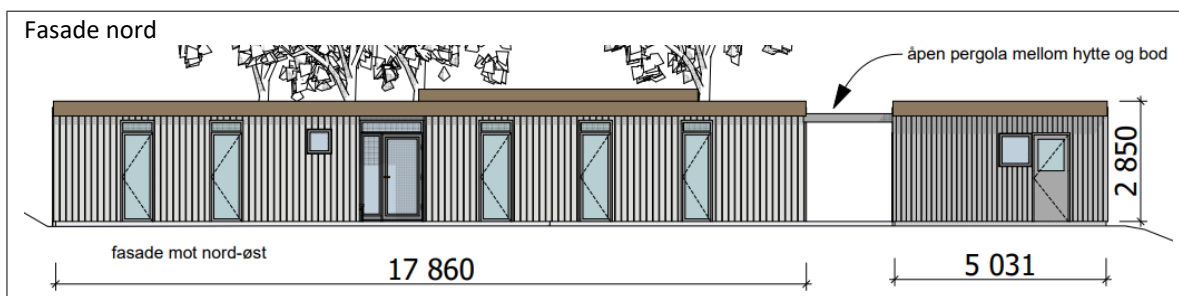
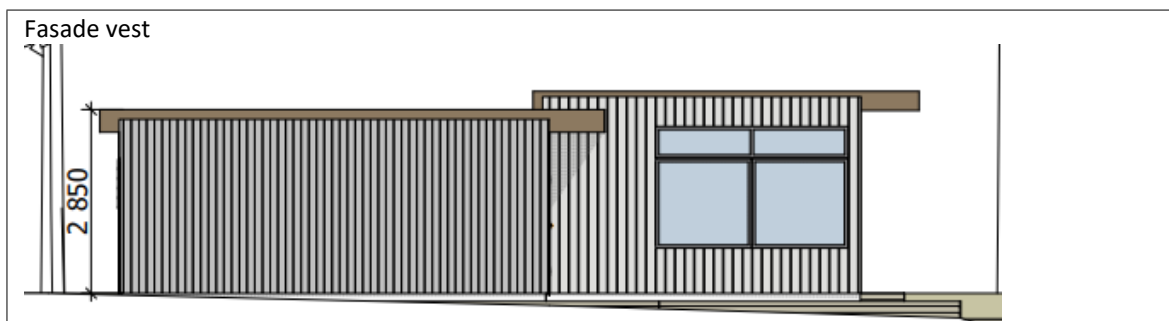
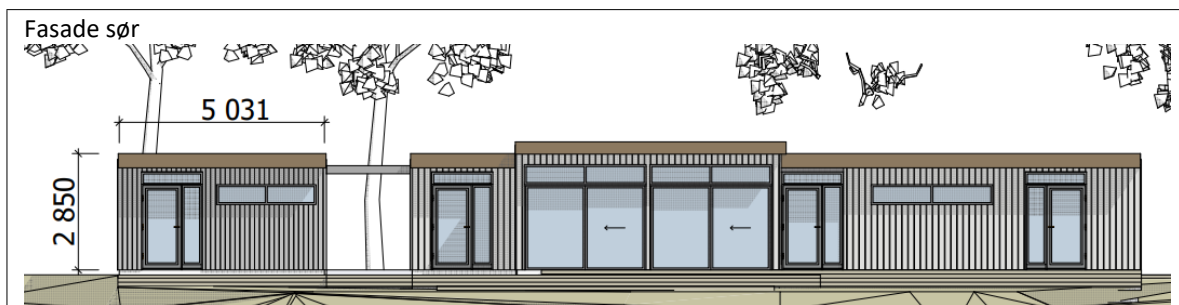
Eigedomen ligg innanfor omsynssone H350_f3- brann-/eksplosjonsfare.

Dispensasjon

Uthuset er plassert nærare enn 100 meter frå sjø og krev dispensasjon frå byggeforbodet i strandsona, jf. plan- og bygningslova (pbl.) §1-8.

Kart/foto

Uttale frå anna styresmakt

Det ligg føre uttale frå Statsforvaltaren i Vestland, datert 21.10.2021. Statsforvaltaren rår til at tilbygg i strandsona vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg. Det bør vurderast om alternativ plassering er ein moglegheit i denne saka. Vidare er strandsonerinteressane i området er store. Det er registrert fleire raudlista fuglearter i sjøområda utanfor. Strandsona kan vere eit viktig funksjonsområde for desse. Sjøareala utanfor er også mykje brukt til friluftsliv på sjø.

Vatn og avløp (VA) og tilkomst, avkøyrsløse og parkering

Omsøkt tiltak endrar ikkje eksisterande situasjon. Hytta har ingen vegforbindelse. Tilkomst er via sjø.

Klagegrunnar

Klagen er i hovudsak grunngeve med følgjande:

Klagar viser til at Statsforvaltaren rår til at boden vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg. Det bør vurderast om dette er ein moglegheit i denne saka. I følgje klagar, så er dette ein anvisning på plassering av boden og ikkje ein direkte fråråding av oppføring av boden.

Klagar opplys at boden/uthuset vert plassert nordvest parallelt med hytta ut mot ein skrent og tett inntil eksisterande hytte. Det står ein provisorisk bod der i dag som vert reve med ny bod. Dette vil ikkje privatisere området ytterlegare sidan fritidsbustaden allereie er bygd. Plassering av boden er gjort av omsyn til terrenngrep og visuelle kvalitetar. Bygningsmassen vert ikkje spreidd utover og vert heldt samla. Det visuelle uttrykket vert ryddig. Terrenngrep vert unngått og det vert ingen felling av trær. Bodn med sin plassering påverkar ikkje bruken av strandsona, sjølv om den plasserast nærare sjøen. Plasseringa vil ikkje føre til ytterlegare press på utbygging i strandsona, ei heller avgrensar almenda si tilgang i strandsona.

Strandsona kan i liten grad nyttast til rekreasjon. Det er bratt til sjøen, lav vatndjupne det er ingen moglegheit å sole seg eller fiske. Vidare treng strandsona oppgradering for kunne nyttast av almenda. Det er imidlertid bukter og nes som kan nyttegrast av almenda.

Lindås ligg i sone 2 etter dei statlege planretningslinene for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen. Presset er ikkje særleg stort for akkurat dette området.

Det er ein sti mellom skrentens høgaste punkt og sjøen. Bodn vil ikkje endra bruken av denne. Denne stien vil kunne nyttast av almenda. Det kan vere ein løysing å oppruste stien og føre denne fram til naboegedomn slik at det vert mogleg å nytte utmark bak klagars eigedom og derfrå vidare langs strandsona.

Hytta har tilkomst via sjø og det må oppbevarast meir materiale og gjenstandar enn det som vil vere vanleg for andre fritidsbustader med vegtilkomst. Dette gjeld verktøy, maling og annett til vedlikehald, samt utstyr til båten, dykkarutstyr, bøyer, fiskeutstyr, reiskapar, materialar, trillebårer etc. Dei personlege omsyna i saken gjer seg sterk gjeldande med tanke på at fritidsbustaden kun har tilkomst via sjøvegen.

Det vert vist til klagen i sin heilskap som følgjer vedlagt.

VURDERING

Kommunen viser til vurderinga som vart gjort ved handsaminga av søknaden og legg denne til grunn. Det vert presisert at stupebrettet ikkje er påklaga. Det vart gjort følgjande vurdering:

«Byggeforbodet i strandsona er vedteke av lovgivar ut frå målsettinga om at den nære strandsona skal haldast fri for inngrep på grunn av dei sterke interessene som generelt er knytt til strandsona. Vidare er det eit nasjonalt mål at strandsona ikkje skal utbyggjast og at den såleis skal vere open for ålmenta.

Administrasjonen viser til følgjande uttale i Lovkommentar til plandelen av pbl § 19-2:

«Det er eit nasjonalt mål at strandsonen skal bevaras som natur- og friluftsområde tilgjengelige for alle. Regjeringen ønsker en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Det er derfor nødvendig med en streng praksis av behandlingen av dispensasjoner i 100-metersbeltet langs sjøen. Forbudet i § 1-8 mot bygging i 100-metersbeltet langs sjøen veier tungt. Det skal svært mye til før dispensasjon kan gis til bygginger her, spesielt i områder med stort utbyggingspress».

Lindås ligg i sone 2 etter dei statlege planretningslinene for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen, der presset på areala er stort.

Omsøkt plassering av uthuset vil gjere at bebyggelsen vil kome endå nærmare sjøen enn slik situasjonen er i dag. Dette vil auke privatiseringa i strandsona.

Forvaltningspraksis i kommunen er, som Statsforvaltaren i Vestland og peikar på, å kun tillate oppføring av tilbygg/uthus i strandsona som vert plassert lenger vekk frå sjøen enn eksisterande bygg.

Administrasjonen vurderer at faren for å skape ei uheldig presedens klart talar mot dispensasjon i saka. Dersom kommunen gir løyve til oppføring av uthus i føreliggjande sak, vil det vere vanskeleg å avslå etterfølgjande søknader om det same på ein sakleg måte som ikkje vil innebere ulik handsaming. Grunnen til dette er at grunngevinga for søknaden er tufta på omstende som vil kunne gjere seg gjeldande i mange tilfelle. Det er ikkje noko særskilt ved saka som skulle tilsei at kommunen gjer unntak frå forbodet mot bygging i strandsona her, som ikkje vil kunne gjere seg gjeldande i andre saker. Dette vil i eit heilskapsperspektiv gjere at kommunen mister eit godt verktøy for å sikre arealbruk, som ikkje kjem i konflikt med strandsonevernet (privatisering av strandsona).

Vidare når de gjeld oppføring av stupebrett, så er eigeomen i dag bebygd med fritidsbustad og brygge, samt ei sandstrand heilt sør på eigeomen. Slik stupebrettet er omsøkt plassert vil dette medføre at det langs heile strandlinja er tiltak som totalt sett vil virke veldig privatiserande, sjølv om stupebrett i seg sjølv er eit lite tiltak. Administrasjonen kan ikkje sjå at det er naudsynt med stupebrett på urørt svaberg, då det er mogleg å komme seg ut i sjø både frå brygga og sandstranda.

Administrasjonen si vurdering er at omsyna bak byggeforbodet i strandsona vert sett vesentleg til side dersom det blir gitt dispensasjon for oppføring av uthus og stupebrett. Når omsynet vert sett vesentleg til side er det ikkje grunnlag for å vurdere om fordelane ved dispensasjon er større enn ulempene.

Vilkåra for å gje dispensasjon for oppføring av uthus og stupebrett er ikkje oppfylt. Når det ikkje vert gjeve dispensasjon vert søknad om løyve til oppføring av uthus og stupebrett avslått.»

Vurdering klageomgang

Innleiingsvis, så viser kommunen til at uttale frå Statsforvaltaren vart oversendt til tiltakshavar før det vart fatta delegert vedtak i saka. Tiltakshavar vart gjeve moglegheit til å vurdere anna plassering på uthuset, lenger bak eksisterande fritidsbustad. Tiltakshavar ynskte å oppretthalde innsendt søknad utan endringar og søknaden vart handsama deretter.

Dispensasjon etter pbl. §19-2 er eit unntak frå hovudregelen om at arealbruk i kommunen skal styres gjennom dei rammer som vert vedtatt i arealplanane.

Det er to vilkår som må vera oppfylt for at kommunen kan gje dispensasjon etter pbl. §19-2. For det første må dei omsyna som ligg bak føresegna det vert dispensert i frå, omsyna i lovens føremålsbestemmelse eller nasjonale og regionale interesser ikkje verta vesentleg sett til side, jf. pbl. §19-2 andre ledd første punktum. For det andre skal fordelane ved å gje dispensasjon vera klart større enn ulempene etter ei samla vurdering, jf. pbl. §19-2 andre ledd andre punktum. Begge vilkåra må vera oppfylt for å kunne gje dispensasjon.

Omsyna som ligg bak føresegna det vert dispensert i frå, omsyna i lovens føremålsbestemmelse eller nasjonale og regionale interesser, må gjere seg gjeldande med ei viss tyngde for at kravet om vesentleg tilsidesetting skal vere oppfylt. I vurderinga om vesentlighetskravet vert tilsidesett, så skal det leggast særleg vekt på dispensasjonens konsekvensar for dei nasjonale omsyna helse, miljø, jordvern, sikkerheit og tilgjenge, pbl. §19-2 tredje ledd.

Omsyna som ligg bak føresegna det vert dispensert i frå, er i vår sak omsyn som ligg bak byggjeforbodet i strandsona.

Omsyn bak byggjeforbodet i strandsona er i hovudsak å sørge for at den nære strandsona skal haldast fri for inngrep på grunn av dei sterke interessene som generelt er knytt til strandsona. Vidare er det eit nasjonalt mål at strandsona ikkje skal utbyggjast og at den skal vere open for ålmenta.

Statsforvaltaren rår til at uthuset vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg. Det vert etterlyst ein vurdering om dette er ein moglegheit i denne saka.

Kommunen vurderer at omsynet til landskapet er viktig. Oppleving av landskapet er viktig for friluftslivet på sjø, særleg i eit område der sjøareala utanfor er mykje brukt til friluftsliv på sjø. Når uthuset vert plassert ut mot ein skrent, og skal overbyggast med pergola, så framstår uthus og hytte som eit samanhengande bygg som verkar dominerande i landskapet.

Vidare har eigedomen visuell verdi ved å ligge i nærleiken av bratt terreng. Det er kommunen sin vurdering at

eksponering mot sjø vil auke med tiltaket. Området vil framstå som meir privatisert enn tidlegare.

Kommunen har opparbeida praksis på at ein ikkje tillèt bebyggelse nærmare sjøen enn det eksisterande situasjon gjer i dag. Dette er også i tråd med uttale frå Statsforvaltaren. Kommunen er av den oppfatning at med ein 2,4 mål tomt og med dei gjeldande topografiske forhold, så er det mogleg å plassere uthuset ei annan plass og lengre bak eksisterande fritidsbustad. Det er prosjekteringa som må løyse dette under føresetnad av at tas omsyn til terrenginngrep i strandsona. Alternativ plassering av uthuset, lenger bak eksisterande fritidsbustad, har tiltakshavar fått moglegheit til av kommunen under handsaming av søknaden. Tiltakshavar har ikkje nytta seg av denne moglegheita til endra plassering

Avklaring av arealbruk i strandsona skjer gjennom planlegging, og ikkje gjennom enkeltvise dispensasjonar. Kommunedelplanen som styringsdokument vert vesentleg sett tilside ved å gje dispensasjon i denne saka.

Dei omsyna som ligg bak dei nasjonale interesser i strandsona, jf. pbl. §1-8, gjer seg gjeldande med særleg tyngde og vert vesentleg sett til side med oppføring av boden, jf. pbl. §19-2 andre ledd første punktum.

I interesseavveginga av fordelar og ulemper, så skal fordelane avgrensast til forhold som ivaretek generelle areal- og ressursdisponeringsomsyn. Dersom nasjonale og regionale interesser er tilstades, men vert vurdert av kommunen å ikkje vere vesentleg tilsidesett, så skal uttale frå nasjonale og regionale myndar vere ein del av den samla vurderinga om fordelane er klart større enn ulempene. I tillegg kan spesielle sosialmedisinske, personlege og menneskelege omsyn påberopast, men det skal fortsett førast ein restriktiv praksis når det gjeld vektlegginga av desse. Det må liggje ligge føre ein klar overvekt av omsyn som talar for dispensasjon etter ei samla vurdering.

Statsforvaltaren rår i sin uttale til at boden i strandsona vert plassert lengre vekk frå sjø enn eksisterande bygg. Kommunen har lagt til grunn at alternativ plassering kan vere ein moglegheit og klagar er gjeve moglegheit til å endre søknaden utan å gjere dette.

Vidare er strandsoneinteressane i området er store. Det er registrert fleire raudlista fugleartar i sjøområda utanfor. Strandsona kan vere eit viktig funksjonsområde for desse. Sjøareala utanfor er også mykje brukt til friluftsliv på sjø.

Ulempene med boden plassert nærare sjø enn eksisterande fritidsbustad gjer seg gjeldande med stor tyngde. Kommunen si vurdering er at det ikkje ligg føre fordelar for andre enn kjøpar ved at det vert gjeve løyve til uthuset med omsøkte plassering. Søknaden og klagen er i hovudsak grunngjeven med personlege tilhøve og dette har mindre vekt. Dette til tross for at klagar kan ha eit større behov for uthus då klagar kun har tilkomst via sjø.

Fordelane ved å gje dispensasjon frå byggeforbodet i strandsona er ikkje klart større enn ulempene etter ei samla vurdering, jf. pbl. §1-8, jf. pbl. §19-2 andre ledd andre punktum.

Vilkåra for å gje dispensasjon er ikkje tilstades og søknaden om dispensasjon vert avslått, jf. pbl. §19-2 andre ledd.

Konklusjon – prinsipalt

Det er kommunen si vurdering at det ikkje har komen fram nye opplysningar i klagesaka som tilseier at klagen skal takast til følgje og vedtaket gjerast om.

På denne bakgrunn rår administrasjonen til at klagen ikkje vert tatt til følgje.

Subsidiært – APM finn at vilkåra for dispensasjon etter pbl. §19-2 er tilstades.

Dersom APM finn at dei rettslege vilkåra i pbl. 19-2 andre ledd første og andre punktum er oppfylt, «kan» kommunen velje å gje varig eller midlertidig dispensasjon, jf. pbl. §19-1 første ledd første punktum.

Ein mindre sak kan vere av prinsipiell betydning og ha vidtrekkande konsekvens ut over seg sjølv. Dispensasjonen sin presedensverknad er ein del av «kan» vurderinga til kommunen, jf. pbl. §19-2 første ledd første punktum. Dette er lagt til grunn hos Sivilombudet.

Det vil kunne føre til eit framtidig press på kommunen å tillate utbygging. Dette vil kunne gi ein uheldig utvikling med ytterligare nedbygging av strandsona som resultat. Faren for uheldig presedens og endra kommunal praksis er stor dersom ein opnar opp for eit tiltak her.

Dispensasjonen sin presedensverknad gjer at kommunen ikkje «kan» gje dispensasjon.

Konklusjon – subsidiært

Kommunen vel å ikkje gje varig eller midlertidig dispensasjon, jf. pbl. §19-1 første ledd første punktum.

Aktuelt regelverk

Den som er part eller som har rettsleg klageinteresse har rett til å klage over vedtaket, jf. forvaltningslovens § 28.

Klagefristen er tre veker frå den dag underretninga om vedtaket kom frem til parten. Det er tilstrekkeleg at klagen er postlagt innan fristens utløp. Dersom klagen kjem inn etter fristens utløp, vil den bli avvist. Klagen kan likevel tas under behandling når det ligg føre særlege grunner eller klager ikkje kan lastast for forseinkinga, jf. forvaltningslovens §§ 29, 30 og 31.

Dersom ein part meiner at vedtaket ikkje er grunngjeven, kan det settast frem krav om dette innan klagefristen utløp, jf. forvaltningslovens §§ 24 og 25.

Klagen må nemne det vedtaket det klagast over, kva som ønskes endra og vere underteikna av klagaren eller hans fullmektig. Klagen bør grunngjevast, jf. forvaltningslovens § 32.

Vedtaket kan gjennomførast sjølv om det er påklaga. Klager kan likevel be om å få utsatt iverksettinga av vedtaket, inntil klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Statsforvaltaren kan på sjølvstendig grunnlag ta stilling til spørsmålet om utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningslovens § 42.

Med visse begrensningar har partane rett til å sjå dokumentane i saka, jf. forvaltningslovens § 11.

Kommunen vil kunne gje nødvendig veiledning for at alle partar skal kunne ivareta sine interesser på best mogleg måte, jf. forvaltningslovens § 11.

Kommunen sin frist for å saksførebu klagesaka for klageorganet er 8 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 c.

Der Statsforvaltaren i Vestland er klagar, vert klagesaka vidaresendt til departementet for oppnemning av setjestatsforvaltar. Sakshandsamingsfrist for oppnemning av setjestatsforvaltar er 6 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 e.

Der vedtaket er endra til gunst for klager i klagesaken, er det adgang til å kreve dekning for nødvendige og vesentlige kostnader til advokat eller utgifter til annen juridisk bistand. Kravet må vere framsett innan tre veker etter at underretning om det nye vedtaket er kome frem til klager, jf. forvaltningslovens § 36.

Søksmål om gyldigheten av vedtaket, eller krav om erstatning som følgje av vedtaket, kan ikkje reisast utan at ein har brukt sin adgang til å klage på vedtaket og klagen er avgjort av høgste klageinstans. Søksmål kan likevel reisast når det er gått 6 månader frå klage fyrste gang ble framsett og det ikkje skyldast forsømmelse frå klagars side at klageinstansens avgjerd ikkje ligg føre, jf. forvaltningsloven § 27 b.

Vedlegg i saken:

14.02.2022	Klage på vedtak - gbnr 244/11 Eidsnes indre	1690597
19.01.2022	Efterspurde opplysningar til sak - gbnr 244/11 Eidsnes indre	1675891
19.01.2022	Arealtegning BRA - Eidsnes	1675892
16.11.2021	Uttale - gbnr 244/11 Eidsnes indre - oppføring av bod og stupebrett - dispensasjon	1644725
30.08.2021	Søknad om dispensasjon fra byggegrense mot sjø - gbnr 244/11 Eidsnes indre	1603321
30.08.2021	Nabovarsel	1603327
30.08.2021	Nabovarsel_kvittering	1603328
30.08.2021	A10-01 situasjonsplan 2	1603326

30.08.2021	A40-02 Fasade Sør	1603325
30.08.2021	A40-03 Fasade Vest	1603324
30.08.2021	A40-01 Fasade Nord	1603323
30.08.2021	Søknad om dispensasjon fra byggegrense mot sjø	1603322
24.01.2022	Avslag på søknad om dispensasjon fra byggegrense mot sjø for oppføring av uthus og stupebrett - gbnr 244/11 Eidsnes indre	1676283